

Sygn. akt III RC 143/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Maciej Bainczyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Wcisło

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013 r. w Kędzierzynie-Koźlu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej P. M. (1) reprezentowanej przez A. M.

przeciwko P. M. (2)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego P. M. (2) tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki P. M. (1) ur. (...) kwoty po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej A. M. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 kwietnia 2013 r., a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 13 lutego 2006 r. w sprawie R III C 523/05,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 162 zł (sto sześćdziesiąt dwa złote) tytułem należnej opłaty sądowej oraz 6 (sześć złotych) za klauzulę wykonalności,
4. odstępuje od obciążania powoda kosztami postępowania w sprawie, które poniesie Skarb Państwa,
5. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 143/13

UZASADNIENIE

Dnia 29 marca 2013 roku wpłynął pozew małoletniej P. M. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. M. przeciwko P. M. (2) o podwyższenie alimentów z dotychczasowej kwoty 480 zł miesięcznie do kwoty 1.000 zł miesięcznie, płatne do 15 dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 stycznia 2013 roku.

W uzasadnieniu pozwu podano, że wyrokiem z dnia 13 lutego 2006 roku w sprawie R III C 523/05 Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu zasądził od P. M. (2) na rzecz małoletniej P. M. (1) alimenty w kwocie 480 zł miesięcznie. W tym czasie małoletnia P. M. (1) zamieszkiwała ze swoją matką A. M., zaś jej małoletni brat M. M. (1) z pozwanym P. M. (2). Małoletnia P. M. (1) miała w tym czasie 11 lat. Obecnie małoletnia uczęszcza do drugiej klasy V Liceum Ogólnokształcącego w O. oraz trzeciej klasy Państwowej Szkoły (...) stopnia w O., ucząc się gry na altówce. Z racji pobierania nauki w O. zamieszkuje w bursie, gdzie koszt pobytu wynosi 350 zł miesięcznie, zaś koszt pobierania nauki

w szkole muzycznej wynosi 100 zł miesięcznie. W związku z wejściem w wiek dojrzałości wymaga wzbogaconego wyżywienia, zwiększyły się również jej potrzeby w zakresie odpowiedniej odzieży, obuwia i środków higieny. Będąc słuchaczem dwóch różnych szkół, ponosi koszty związane z zakupem podręczników oraz uczestnictwem w wyjazdach organizowanych przez te placówki. Dokuczają jej dolegliwości żołądkowe oraz skórne, wymaga również korekty wady wzroku. Łączne wydatki na jej utrzymanie wynoszą około 1.742,40 zł. Jej matka A. M. jest nauczycielem przedszkolnym i zarabia miesięcznie 2.118,55 zł.

Na rozprawie w dniu 7 maja 2013 roku P. M. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Oświadczył, iż nie kwestionuje wzrostu kosztów utrzymania małoletniej P. M. (1), nie jest on w stanie im podolać z uwagi na jego warunki materialne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2006 roku Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu wydanym w sprawie R III C 523/05 zasądził od pozwanego P. M. (2) na rzecz małoletniej P. M. (1) alimenty w kwocie 480 zł miesięcznie, płatne z góry, do 15 dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 października 2005 roku, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 12 kwietnia 2001 roku w sprawie I RC 1279/00.

Dowód:

-wyrok Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu na k.64 akt R III C 523/05,

Małoletnia P. M. (1) miała w chwili orzekania 10 lat i uczęszczała do 4 klasy szkoły podstawowej. Zamieszkiwała wraz matką A. M. w lokalu mieszkalnym, gdzie koszty eksploatacyjne wynosiły: czynsz 300 zł miesięcznie, pobór energii elektrycznej 100 zł miesięcznie, pobór energii gazowej 50 zł miesięcznie, dopłata do centralnego ogrzewania 600 zł rocznie. W skład kosztów utrzymania małoletniej wchodziły koszt wyżywienia po 200 zł miesięcznie, zakup odzieży po 130 zł miesięcznie, nauka w szkole muzycznej 55 zł miesięcznie, dojazdy do szkoły muzycznej 44 zł miesięcznie, lekarstwa alergiczne 100 zł miesięcznie, podręczniki szkolne 150 zł rocznie, wycieczki szkolne 230 zł rocznie, ubezpieczenie osobowe 38 zł miesięcznie, składka na komitet rodzicielski 30 zł miesięcznie, potrzeby kulturalne 40 zł miesięcznie.

A. M. pracowała w tym czasie w charakterze nauczyciela wychowania przedszkolnego za wynagrodzeniem w wysokości 870 zł miesięcznie.

Dowód:

-zaświadczenie o dochodach na k.5 akt R III C 523/05,

-zaświadczenie szkoły muzycznej na k.36 akt R III C 523/05,

-rachunki na k.39 i 50 akt R III C 523/05,

-zeznania A. M. na k.58-59 i 63 akt R III C 523/05,

P. M. (2) w tym czasie pełnił służbę w charakterze funkcjonariusza Policji za wynagrodzeniem w wysokości 2.300 zł miesięcznie. Poza wynagrodzeniem zasadniczym pobierał świadczenia pracownicze w postaci nagród 400-600 zł rocznie, świadczenie na zakup odzieży służbowej 2.000 zł, dodatek na remont mieszkania 200 zł rocznie, ekwiwalent za tzw. „wczasy pod gruszą” 1.000 zł rocznie. Spłacał dwa kredyty bankowe w ratach po 270 zł miesięcznie i 170 zł miesięcznie. Na utrzymanie małoletniego syna M. M. (1) przeznaczał około 400-450 zł miesięcznie. Nie posiadał oszczędności. Pozwany pozostawał w nowym związku małżeńskim. Jego małżonka prowadziła działalność gospodarczą, uzyskując dochód w wysokości 1.270 zł miesięcznie. Na utrzymanie swojej 21-letniej córki M. R. przeznaczała około 800 zł miesięcznie.

Dowód:

-zaświadczenie o dochodach na k.17 akt R III C 523/05,

-zeznania P. M. (2) –k. akt R III C 523/05,

Małoletnia P. M. (1) ma 17 lat. Jest uczennicą trzeciej klasy V Liceum Ogólnokształcącego w O. i czwartej klasy Państwowej Szkoły (...) stopnia w O.. Od poniedziałku do piątku zamieszkuje w bursie w O.. W weekend zamieszkuje w miejscu zamieszkania matki w K.. Koszt zamieszkania w bursie wyżywienia wynosi 300 zł miesięcznie, dojazdy do z K. do O. oraz koszt biletów komunikacji miejskiej w O. wynosi około 150 zł miesięcznie, natomiast koszt nauki w szkole muzycznej to suma 100 zł miesięcznie, obejmująca zapłatę za używanie instrumentu muzycznego.

Małoletnia powódka wyjeżdża dwa razy w roku do Niemiec na zagraniczne wstępy, a wyjazdy te są w połowie refundowane. Odbywają się również wyjazdy krajowe. Koszt wyjazdu, który zwykle musi pokryć samodzielnie to kwota około 300 zł. Wydatki te uzupełniają wydatki w postaci korzystania z telefonu komórkowego 50 zł miesięcznie, koszty leczenia dermatologicznego 50 zł na preparaty skórne, a koszty terapii układu pokarmowego (*helicobacter pylori*) wynoszą 40 zł miesięcznie. Powódka nosi okulary, różny koszt ich zakupu 380 zł. Planuje nadto na wakacje wyjazd wypoczynkowy do swojej ciotki do Anglii, gdzie koszty szacowane są na sumę 1.600 zł.

A. M.nadal pracuje w charakterze nauczyciela nauczania przedszkolnego i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 3.239 zł netto miesięcznie. Poza małoletnią P. M. (1) oraz M. M. (1) nie ma innych osób na utrzymaniu. Na utrzymanie M. M. (1) płaci alimenty w wysokości po 150 zł miesięcznie. Spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty na zakup mieszkania o racie 1.100 zł miesięcznie. Jest właścicielem samochodu osobowego V. (...) z roku 2005. Nie ma żadnych oszczędności. W razie potrzeb, raz na miesiąc albo raz na dwa miesiąca, zaciąga u członków najbliższej rodziny pożyczki w kwocie 300-500 zł, w szczególności u K. P..

Dowód:

-zaświadczenie o pobieraniu nauki w szkole muzycznej k.6,

-zaświadczenie lekarskie k.6,21,

-wykaz wydatków k.8,30,

-zaświadczenie bursy szkół artystycznych k.9,

-faktura VAT k. 10-20,

-karty leczenia szpitalnego k.24-25,

-rachunki k.27-28,

-zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia k.29,88,

-zawiadomienie o wysokości raty kredytowej k.31,46,

-protokół serwisowy pieca centralnego ogrzewania k.49,

-umowa sprzedaży k.93-97,

-pismo UM w K. k.98,

-zeznania A. M. k.139,

P. M. (2) ma aktualnie 42 lata i zamieszkuje w K.. Wciąż pełni służbę charakterze funkcjonariusza Policji i pobiera wynagrodzenie w wysokości około 4.879 zł netto miesięcznie. Zamieszkuje wspólnie z małżonką J. M. oraz synem M. M. (1) w domu nabytym na zasadzie prawa współwłasności, zajmując piętro budynku. M. M. (1) ma 19 lat i pobiera naukę w szkole średniej technicznej w S., a pozwany jego koszt utrzymania szacuje na kwotę 547 zł miesięcznie. W tym roku, po raz pierwszy od kilku lat, pozwany był na wakacjach za granicą. Pozwany nie przekazuje poza alimentami małoletniej P. M. (1) żadnych pieniędzy ani prezentów i z córką kontaktuje się rzadko.

Pozwany spłaca kredyt hipoteczny w kwocie 1.200 zł miesięcznie. Jest współwłaścicielem na zasadach współwłasności łącznej małżeńskiej samochodu osobowego o (...). Koszty eksploatacji części nieruchomości, którą zajmuje wraz z rodziną wynoszą: pobór energii elektrycznej 150 zł miesięcznie, pobór wody wraz z odprowadzeniem nieczystości 75 zł miesięcznie, wywóz śmieci 28,35 zł miesięcznie, telewizja cyfrowa 79 zł miesięcznie, ubezpieczenie domu 12 zł miesięcznie, telefon komórkowy 139,53 zł miesięcznie, ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej 79 zł, internet 76,26 zł, a wyżywienie, kosmetyki, środki czystości, paliwo do samochodu to wydatki około 2.000 zł miesięcznie.

J. M., będąca z zawodu handlowcem, zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej w kwietniu 2013 roku z uwagi na jej nierentowność. Od tego czasu pozostaje osobą bezrobotną z prawem do zasiłku i prawdopodobnie podejmie niebawem inną działalność gospodarczą. Jest właścicielem samochodów osobowych o (...) z 1999 roku oraz f. (...) z 2006 roku, nabytego za pieniądze ze sprzedaży należącego do niej lokalu mieszkalnego.

Dowód:

- wykaz kosztów utrzymania M. M. (1) k.60,
- wykaz kosztów utrzymania P. M. (2) k.61,
- dowody przelewów z rachunku bankowego k.112-123,
- kserokopia dowodu rejestracyjnego k.123-126,
- umowa sprzedaży k.128-137,
- zeznania P. M. (2) k.140.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podniesione przez stronę powodową żądanie zmiany wysokości należnych jej świadczeń alimentacyjnych swoją podstawę prawną znajduje w treści art. 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9, poz. 59 ze zm.- zwany dalej: k.r.o.), który stanowi, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Celem analizy, czy przedmiotowa przesłanka zmiany stosunków miała miejsce, sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, poddał rozważeniu sytuację materialną i osobistą strony powodowej oraz pozwanego, jak również zmiany w nich zachodzące w okresie od ustalenia wysokości dotychczasowych świadczeń alimentacyjnych do czasu wyrokowania w niniejszej sprawie, kierując się w tej mierze obowiązującymi przepisami prawa.

Na wstępie rozważań należało wskazać, że pozwany P. M. (2), co do zasady, nie kwestionował wzrostu kosztów utrzymania małoletniej P. M. (1), jednak zaznaczył, że w niektórych przypadkach, jego zdaniem, wydatki są zawyżone i nieracjonalne. Pozwany podnosił, iż dojeżdża do pracy z K. do O. i jego wydatki na dojazdy są niższe od sumy 150 zł miesięcznie, wskazywanej przez powódkę, pozostając na poziomie 130 zł miesięcznie. Wskazywał nadto, że syn na wycieczki szkolne za granicę nie mógłby jechać, bo nie stać go na taki wydatek, a wskazywane przez powódkę ceny biletów lotniczych do Anglii są niemal dwukrotnie zawyżone.

Ustalając poziom usprawiedliwionego wzrostu wydatków na utrzymanie małoletniej powódki sąd miał na uwadze, iż poprzednio (rok 2006) małoletnia P. M. (1) miała 10 lat i była uczennicą 4 klasy szkoły podstawowej, zamieszkując wraz z matką w K.. Dziś małoletnia powódka ma 17 lat i jej podstawowe potrzeby dotyczące wydatków na wyżywienie, odzież, środki higieny i kosmetyki z oczywistych powodów wzrosły, osiągając poziom odpowiadający zwykłym wydatkom dorosłego człowieka. Kontynuacja nauki w szkole muzycznej w O., wiążąca się z koniecznością ponoszenia nowych wydatków na pobyt w bursie, dojazdów na trasie O.-K. czy zwiększonych wydatków na szkołę – z punktu widzenia konieczności zapewnienia małoletniej należytej edukacji i przygotowania do przyszłej pracy zawodowej - w ocenie sądu są w pełni usprawiedliwione i pozostają w pełnej zgodzie z dyspozycją przepisu art. 96 k.r.o., nakazującego rodzicom zapewnić dziecku odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy oraz przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. W wycenieniach prezentowanych niżej pominięto koszty i wydatki, które istniały poprzednio, skupiając się wyłącznie na sumach stanowiących o „zmianie stosunków” zaistniałej od roku 2005. Przy ustalaniu kosztów wyżywienia małoletniej sąd pominął wzrost tych kosztów wykazywany w zeznaniach strony, skoro faktycznie pojawił się nowy punkt w zestawieniu wydatków, obejmujący sumę 300 zł z tytułu opłaty za bursę i wyżywienia.

Stąd za w pełni uzasadniony okolicznościami sprawy sąd uznał wzrost średnich kosztów utrzymania małoletniej o kwotę 600 zł miesięcznie, na którą to sumę składa się koszt pobytu w bursie i wyżywienia (300 zł miesięcznie), koszt użytkowania telefonu komórkowego 50 zł miesięcznie, koszt zakupu okularów 32 zł miesięcznie (380 zł rocznie), zwiększony o sumę 106 zł koszt dojazdów (obecnie: 150 zł, poprzednio: 44 zł), zwiększony o 45 zł koszt nauki w szkole muzycznej (obecnie: 100 zł, poprzednio 55 zł) miesięcznie oraz kieszonkowe po 70 zł miesięcznie.

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń pozwanego co do kosztów dojazdów powódki, bowiem wykazanie, że faktyczna kwota wydatkowana na komunikację powinna być niższa o 20 zł miesięcznie jest ciężarem procesowym, spoczywającym na pozwanym, który ograniczył się w tej mierze do własnych twierdzeń. Również z braku sprostania ciężarowi dowodowemu nie przejęto za udowodniony fakt, iż A. M. prowadzi gospodarstwo domowe z M. M. (2), choć ta okoliczność i tak pozostawała, w ocenie sądu, w niewielkim związku z wysokością ogólnych kosztów utrzymania małoletniej powódki, a co za tym idzie – istotą niniejszego postępowania.

Za nieusprawiedliwione uznał sąd wydatki, które miały wpłynąć na kwotę świadczenia, lecz zostały poniesione w przeszłości przez jej matkę np. udział dziecka w konkursie młodych muzyków w 2012 roku. Wydatki te nie należą bowiem do tych kosztów utrzymania, które mogą być dochodzone w toku sprawy o bieżące świadczenia alimentacyjne, lecz ich zaspokojenie następuje w trybie zgłoszenia roszczenia z art.137 § 2 k.r.o. Strona powodowa nie wykazała również niezbędności pokrycia wszystkich wydatków związanych z udziałem małoletniej w wyjazdach szkolnych, obozach wakacyjnych, kursach. W tym zakresie należało stanąć na stanowisku, iż nawet w pełnej rodzinie, w zależności od decyzji życiowych i możliwości materialnych rodziców, nierzadko zdarza się, iż dziecko nie uczestniczy we wszystkich wyjazdach organizowanych przez placówki oświatowe. Małoletnia P. M. (1) powinna być świadoma, iż uczęszczając do szkół poza miejscem zamieszkania zwiększa koszty swojego utrzymania o wydatki, których większość rodziców nie ponosi. Okoliczność ta może wpłynąć na zakres zaspokojenia pozostałych potrzeb dziecka, w tym na przykład udziału w niektórych wyjazdach. Rodzice zaś nie mają obowiązku zabezpieczyć wszystkich potrzeb dziecka, nie ma ono bowiem nieograniczonego prawa (roszczenia) do domagania się zaspokojenia wszystkich jego swoich potrzeb. Alimenty służą zaspokojeniu usprawiedliwionych, ale też najpilniejszych potrzeb, zaś charakter kosztów dotyczących wyjazdów i imprez zagranicznych małoletniej powódki – wydatkowanych bez wiedzy i akceptacji pozwanego – każe pominąć je wśród wydatków koniecznych i pozostawić do finansowania wyłącznie według możliwości matki małoletniej.

Przechodząc do rozważań faktycznych dotyczących możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy wskazać, że ustalając średnie dochody zarówno pozwanego P. M. (2) jak i matki powódki A. M. sąd opierał się na kwotach wynagrodzenia netto (kwota brutto minus należny podatek i ubezpieczenie zdrowotne), pomijając istniejące obciążenia wynikające ze zobowiązań dobrowolnie zaciągniętych przez strony z tytułu pożyczek w instytucjach

samopomocowych oraz należnych alimentów, potrącanych z pensji, czy dobrowolnych polis ubezpieczeniowych (...), W.). Uwzględniono natomiast wysokość nagród rocznych pobieranych przez strony - tzw. trzynastek.

Poddając pod rozważenie zarobkowe i majątkowe możliwości dłużnika alimentacyjnego należy zauważyć, iż możliwości te określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody, zaś dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie – zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawie III CZP 91/86 (publ. OSNP 1988, nr 4, poz. 42.).

Analiza zachowania pozwanego P. M. (2) pod tym względem skłania do stanowiska, iż wykorzystuje on w pełni swoje możliwości życiowe, uzyskując wysokie wynagrodzenie w wysokości ponad 4.500 zł netto miesięcznie. Odnosząc te okoliczności do sytuacji istniejącej poprzednio stwierdzić należało, że wynagrodzenie pozwanego od 2006 roku zwiększyło się w sposób istotny. Jednocześnie pogorszeniu uległa w tym samym czasie sytuacja zarobkowa jego małżonki, prowadzącej wówczas działalność gospodarczą, bowiem obecnie jest ona osobą bezrobotną z prawem do zasiłku, choć z zeznań pozwanego wynika także, że jest stan przejściowy i prawdopodobnie małżonka podejmie inną działalność gospodarczą. Za uzasadnione uznać należało także stanowisko pozwanego, że jego udział w niewątpliwie istotnie wyższych niż poprzednio kosztach utrzymania zamieszkującego z nim syna M. M. (1) od roku 2006 wzrósł znacznie – w części z tych samych powodów co u małoletniej powódki – to jest osiągnięciem osiągnięciem przez pełnoletnie dziecko stanu potrzeb biologicznych odpowiadających potrzebom osoby dorosłej.

Zbilansowanie zmian zaistniałych u pozwanego nie dawały jednak, zdaniem sądu, podstaw do przyjęcia za słuszny jego poglądu, iż nie jest on w stanie łożyć na utrzymanie małoletniej córki w wyższym stopniu, a stanowił jedynie przesłankę do innego niż żądanie pozwu ukształtowania zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Wskazać należy, że nie do pogodzenia z zasadami współżycia społecznego byłoby przyjęcie, iż małoletnie dziecko nie powinno mieć zaspokojonych swoich najpilniejszych potrzeby życiowych w czasie, gdy jej rodzic ponosi wydatki luksusowe np. ponosi koszt utrzymania dwóch samochodów czy korzysta z płatnej telewizji satelitarnej. Wątpliwości budzi również zbiorcze wskazanie kosztów utrzymania w zakresie żywności, środków czystości, kosmetyków. Sposób wskazania tych wydatków, a nade wszystko fakt, iż pozwany, chcąc uchylić się przed żądaniem pozwu, powinien wykazać, iż jego możliwości zarobkowe są obciążone w sposób usprawiedliwiony, przesądza, iż w tym zakresie oświadczenie pozwanego nie może być przyjęte za prawdziwe. Jeśli koszt utrzymania dorosłego syna pozwanego wynosi 547 zł miesięcznie, to nie może zasługiwać na aprobatę bez zastrzeżeń pogląd, iż utrzymanie samego pozwanego wynosi 1.500 zł miesięcznie przy założeniu, że jego małżonka utrzymuje głównie się z kwoty zasiłku dla bezrobotnych. Reasumując te uwagi sąd przyjął, iż sposób przedstawienia tych wydatków wynika z przyjętej przez P. M. (2) taktyki procesowej, która miała doprowadzić do oddalenia, skierowanego przeciwko niemu powództwa w całości na tej podstawie, iż nie dysponuje on wolnymi środkami pieniężnymi na zaspokojenie potrzeb małoletniej P. M. (1). Analiza jego sytuacji materialnej oraz kosztów utrzymania, zwłaszcza tych zbędnych, pozwala uznać, iż jest on w stanie łożyć na utrzymanie córki dodatkowe środki pieniężne, tym bardziej, iż jego wynagrodzenie wzrosło w ciągu ostatnich siedmiu lat blisko dwukrotnie, zaś jego sytuacja rodzinna nie uległa istotnym zmianom.

Jednocześnie sąd zauważa, że dochody osiągane przez A. M. – matkę małoletniej powódki, od roku 2006 zwiększyły się ponad 3-krotnie z sumy 870 zł miesięcznie do średniej kwoty po 3.239 zł miesięcznie i ten znaczny wzrost winien znaleźć odbicie w rozłożeniu kwoty 600 zł miesięcznie - wynikającej ze zwiększonych potrzeb powódki - pomiędzy obydwoje zobowiązanych do alimentacji rodziców. Badając te kwestie sąd miał na uwadze nadto, że sytuacja życiowa matki i ojca dziecka w pewnych kwestiach jest zbliżona, bowiem poza radykalnym wzrostem ich wynagrodzeń oboje są zadłużeni tytułu spłaty kredytu hipotecznego, co istotnie obniża ich możliwości płatnicze. Jednocześnie w życiu każdego z nich występują istotne różnice. A. M. utrzymuje córkę i płaci obiektywnie niewysokie (150 zł) alimenty na syna M., z którym matka utrzymuje stałe kontakty i jest w dobrych relacjach. Z kolei pozwany P. M. (2) jest dziś zobligowany wspierać finansowo bezrobotną małżonkę, jednak nie utrzymuje bliskich kontaktów z córką, a ich spotkania mają charakter incydentalny.

Powyższe stwierdzenia dawały sądowi podstawę do istotnego zwiększenia udziału matki małoletniej w ponoszeniu kosztów utrzymania córki i przyjęciu, iż większa część wzrostu kosztów utrzymania P. M. (1) – ustalonego wcześniej na sumę 600 zł miesięcznie - winna obciążyć matkę dziecka (po 330 zł miesięcznie), a kwota pozostałych 270 zł miesięcznie jest sumą, o które winny wzrosnąć alimenty od pozwanego. Dlatego też alimenty podwyższono z kwoty po 480 zł miesięcznie do sumy po 750 zł miesięcznie, a uznając, że wzrost kosztów był wykazany na chwilę wytoczenia powództwa (29 marca 2013 r.), za datę podwyższenia alimentów przyjęto pierwszy dzień następnego miesiąca, to jest 1 kwietnia 2013 r. Brak było przy tym podstaw do zasądzenia alimentów z datą wsteczną jak żądała powódka, to jest od dnia 1 stycznia 2013 r., bowiem alimenty mają służyć zabezpieczeniu potrzeb przyszłych nie przeszłych, a skoro zwiększone wydatki utrzymania powódki pojawiły się jesienią 2012 r. nie było przeszkód by pozew do sądu skierować właśnie wtedy.

Zasądzona kwota świadczeń alimentacyjnych bez wątpienia będzie stanowić istotny wkład pozwanego w ponoszenie zwiększonych i usprawiedliwionych wydatków na utrzymanie małoletniej powódki, pozostając przy tym w zakresie jego zarobkowych i majątkowych możliwości – art. 135 § 1 k.r.o.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako niezasadne.

Ponadto sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 162 zł tytułem należnej opłaty sądowej stosownie do art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz.1398 ze zm. - zwanej dalej: u.k.s.c.) oraz, zgodnie z przepisem art. 77 § 1 pkt 3 u.k.s.c., opłatę kancelaryjną za klauzulę wykonalności.

W pkt 4 wyroku sąd odstąpił od obciążenia strony powodowej kosztami oddalonego powództwa w oparciu o art. 102 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz.296 ze zm.- zwany dalej: k.p.c.), a nadto wyrokowi w pkt 1 został nadany rygor natychmiastowej na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.